

MÜZİK ÖĞRETMENİ ADAYLARININ GENEL VE AKADEMİK ERTELEME EĞİLİMLERİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

*Doç. Enver TUFAN
GÜGEF. MEABD.*

*Murat Gök
GÜGEF. MEABD.
Doktora Öğrencisi*

1. GİRİŞ

‘Erteleme’ kelimesi, sözlük anlamı olarak “*başka zamana bırakma, tehir*” olarak ifade edilmektedir. (TDK, 1974: 274). İngilizce ‘de “procrastination” kavramı ile karşılık bulan bu kavram dilimizde, “işleri son ana bırakma”, “son dakikacılık”, “erteleme” ve “geciktirme” gibi sözcüklerle karşılanmaya çalışılmıştır (Çakıcı, 2003:1).

Erteleme eğilimi, kararlar almayı bir işi yapmayı geciktirme ya da ertelemeye yönelik davranışsal bir eğilim ya da bir kişilik özelliği olarak tanımlanmaktadır (Milgram, Mey-Tal, ve Levison, 1998: 297).

Erteleme eğilimi davranışsal, bilişsel ve duygusal boyutları olan karmaşık bir süreçtir (Gülebağlan, 2003:4). Alan yazın incelendiğinde ‘Akademik Erteleme’, ‘Genel Erteleme’ (yaşam görevlerinde, günlük işlerde erteleme), ‘Karar vermeyi Erteleme’ ve ‘Zorlayıcı Erteleme’ olmak üzere dört ana erteme türü karşımıza çıkmaktadır.

Stongman ve Burt’a göre (2000), erteleme davranışının süreklilik göstermesi bireyde öfke, pişmanlık, öz-suçluluk duygusu, düşük performans, huzursuzluk, akademik gelişmeye karşı isteksizlik, düşük verimlilik ve yüksek stres düzeyi gibi olumsuzluklar yaratabilmektedir.

Bireylerin eğitilmelerinde en önemli sorumluluğu üstlenen öğretmenlerin, erteleme davranışları ile ilgili bilgi sahibi olmaları ve öğrencileri üzerinde bu konularda farkındalık yaratmaları yukarıda sıralanan olumsuzlukların etkilerini en aza indirme konusunda anlamlı katkılar sağlayacaktır. Ancak öğretmenlerin bizzat kendilerinin erteleme davranışlarına sahip olmaları, belirtilen olumsuzlukların boyutlarını daha da artıracak ve bu durumun, performans ağırlıklı bir alan olan müzik öğretmenliği mesleğindeki yansımaları diğer disiplinlere göre şüphesiz daha da çok hissedilecektir.

1.1 ERTELEME KAVRAMI VE ERTELEME TÜRLERİ

Burka ve Yuen (1983), ertelemeyi işleri sonraya bırakma davranışı olarak tanımlamaktadır. Bireyde, sorun yaratan ertelemeyi sorun yaratmayan ertelemeden ayırmak için, ertelemenin kişide sıkıntı yaratıp yaratmadığının temel ölçüt olduğunu belirtmektedirler.

Milgram ve Tenne (2000) erteleme kavramını, bir kişilik özelliği olarak ya da davranışsal olarak geciktirmeye yatkınlık ve bununla ilgili olarak görevleri yapmaktan ya da kararları vermekten kaçınma olarak tanımlamaktadır. (akt. Gülebağlan, 2003:6)

Tuckman (1991), ertelemeyi öz-düzenleme performansının eksikliği ya da yokluğu olarak tanımlamıştır. Tuckman ve Sexton (1989) ise ertelemeyi kişinin kontrolü altındaki bir etkinliği sonraya bırakması ya da bu etkinlikten tamamen kaçınma eğilimi olarak tanımlamaktadır (akt: Tuckman, 1991).

Lay (1986) ise ertelemeyi, gerekli olan amaçlara ulaşmayı erteleme eğilimi ve kişinin niyetlerini gerçekleştirilmeyi ertelemesi olarak tanımlamaktadır.

Alan yazın incelendiğinde ‘erteleme’ kavramı ile ilgili farklı sınıflandırmalar yapıldığı görülmektedir. Çakıcı (2003), “Lise ve üniversite öğrencilerinde genel ve akademik erteleme davranışlarının incelenmesi” başlıklı araştırmasında bu iki alt sınıflandırmayı aşağıdaki gibi özetlemiştir;

- Kişilik özelliği olarak erteleme (günlük yaşamdaki işleri erteleme, kararları erteleme)
- Durumsal erteleme (akademik erteleme)

Ellis ve Knaus’a göre (1977) Erteleme davranışının yaygın şekilleri bulunmaktadır. Bunlar;

1. Akademik erteleme davranışı: sınavlar için hazırlanma ve dönem sonu ödevlerini son dakikada yapma olarak tanımlanmaktadır.
2. Kararsal erteleme davranışı: zamanında alınması gereken kararlar için yetersizlik,
3. Nevrotik erteleme davranışı: yaşam içerisinde önemli kararları geciktirme eğilimi olarak tanımlanır.
4. Kompulsif ya da işlevsel olmayan erteleme davranışı: aynı kişinin hem kararsal hem de davranışsal ertelenmesi olarak tanımlanır.

2.1 YÖNTEM

Araştırma betimsel bir araştırmadır. Araştırmanın evrenini, Gazi Üniversitesi Müzik Öğretmenliği Programı öğrencileri; örneklemini ise 2008-2009 Eğitim-öğretim yılı 3. ve 4.sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmada genel ve akademik erteleme eğilimlerini ölçmek için literatürdeki bu konu ile ilgili ölçeklerden yola çıkılarak 2003 yılında Çakıcı tarafından geliştirilen; Çakıcı tarafından Türkçeye uyarlaması yapılan Akademik ve Genel Erteleme Ölçekleri kullanılmıştır. Akademik Erteleme Ölçeğinin cronbach alpha güvenirlik katsayısı .92, Genel Erteleme Ölçeğinin cronbach Alpha güvenirlik katsayısı .91 olarak bulunmuştur (Çakıcı,2003).

Araştırmada kullanılan her iki ölçek de Likert Tipi dereceleme ölçeği olarak geliştirilmiştir. Bu ölçekte yer alan ifadelere verilen tepkiler “beni hiç yansıtıyor”, “beni çok az yansıtıyor”, “beni biraz yansıtıyor”, “beni çoğunlukla yansıtıyor”, “beni tamamen yansıtıyor” biçiminde olmak üzere beş basamaklı Likert tipinde derecelendirilmektedir. Likert tipi ölçeklerde elde edilen puanlar araştırma değişkeni çerçevesinde sıraya dizilip, ölçekten elde edilen puanlar çeşitli ilişkisel kestirimlerde bulunmak için kullanılabilir (Büyüköztürk, 2008).

Genel erteleme eğilimleri ölçeği, kişilerin günlük yaşamda yapmak durumunda oldukları işleri zamanında yapıp yapmadıklarını, bir başka ifadeyle erteleyip ertelemediklerini belirlemek amacıyla geliştirilmiş bir ölçektir (Çakıcı, 2003:56). Ölçekte 11 olumsuz, 7 olumlu olmak üzere toplam 18 madde bulunmaktadır. Akademik Erteleme Ölçeği, öğrencilerin öğrenim yaşantılarında yapmakla sorumlu oldukları görevleri içeren (ders çalışma, sınavlara hazırlanma, proje hazırlama gibi) 12 olumsuz, 7 olumlu olmak üzere toplam 19 ifadeden oluşmaktadır. Ölçekten alınabilecek en düşük puan “19” , en yüksek puan “95” olarak hesaplanmıştır.

2.2 ÖRNEKLEM GRUBU

Araştırmada örneklem grubunu, Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Eğitimi Anabilim Dalı’nda 2008-2009 öğretim yılında öğrenim görmekte olan 3. ve 4. sınıf öğrencileri oluşturmaktadır.

2.3 VERİLERİN ANALİZİ

Araştırmada Müzik Öğretmeni adaylarının Genel ve Akademik Erteleme eğilimleri; kişisel bilgi formunda yer alan sınıf, cinsiyet, mezun olunan lise türü, mezuniyet sonrası mesleki hedef, alan çalgısı ve ders türü değişkenleri ile istatistikî işlemlere sokularak anlamlılık düzeyleri ele alınmıştır. Araştırmada SPSS 13.0 paket programı kullanılmıştır. Araştırmada cinsiyet, sınıf ve mezun olunan lise türleri ile Genel ve Akademik erteleme puanları arasındaki ilişki için T- Testi, mezuniyet sonrası mesleki hedef, ders türü ve alan çalgısı değişkenleri için gruplandırılmış Tek Yönlü Varyans Analizi yapılmıştır. Araştırmada anılan değişkenler istatistiksel olarak işlenerek sonuçları üzerinden önermelerde bulunulmuştur.

2. BULGULAR

Bu bölümde araştırma ölçek ve sorularının test edilmesi sonucu elde edilen bulgulara yer verilmiştir.

Müzik öğretmeni adaylarının Akademik erteleme davranışlarının sınıf değişkenine göre T-Testi sonuçları Tablo 1’de gösterilmiştir.

Tablo 1 Akademik Erteleme Puanlarının Sınıf Düzeyine Göre T-Testi Sonuçları

Sınıf	N	X	S	sd	t	p
3. Sınıf	36	57.55	15.49	74	3.35	.001
4. Sınıf	40	46.77	12.50			

Tablo 1 de görüldüğü gibi Akademik Erteleme Puanları sınıf değişkenine göre anlamlı fark göstermektedir [t(74) =3.35, p<.01 . Müzik öğretmeni adaylarından 3. Sınıf öğrencileri (X= 57.55), 4. Sınıf öğrencilerine (X= 46.77) göre akademik erteleme davranışını daha çok göstermektedir.

Katılımcıların Genel Erteleme Puanlarının sınıf değişkenine göre t-testi sonuçları Tablo 2’ de gösterilmiştir.

Tablo 2 Genel Erteleme Puanlarının Sınıf Düzeyine göre T Testi Sonuçları

Sınıf	N	X	S	sd	t	p
3. Sınıf	36	47.13	15.74	74	2.36	.021
4. Sınıf	40	39.25	13,31			

Tablo 2 ‘de görüldüğü gibi Genel Erteleme Puanları sınıf düzeyine göre anlamlı fark göstermektedir [t(74) =2.36, p<.01. Müzik öğretmeni adaylarından 3. Sınıf öğrencileri (X=47.13), 4. Sınıf öğrencilerine göre (X= 39.25) genel erteleme davranışını daha çok göstermektedir.

Yapılan T- Testi sonuçlarında 3. Sınıf öğrencilerinin, 4. Sınıf öğrencilerine göre akademik ve genel erteleme davranışını daha çok göstermeleri; 3. Sınıf öğrencilerinin 4. Sınıf öğrencilerine göre daha ertelemeci olduklarını göstermektedir.

Müzik öğretmeni adaylarının Akademik Erteleme Davranışlarının cinsiyet değişkenine göre T-Testi sonuçları Tablo 3'te gösterilmiştir.

Tablo 3 Akademik Erteleme Puanlarının Cinsiyet Değişkenine Göre T- Testi Sonuçları

Cinsiyet	N	X	S	sd	t	p
Kız	56	49.44	13.50	74	2.45	.016
Erkek	20	58.70	16,89			

Tablo 3'te görüldüğü gibi Akademik Erteleme Davranışı puanları cinsiyet değişkenine göre anlamlı fark göstermektedir [t(74) =2.45, p<.01. Erkek öğrenciler (X=58.70), kız öğrencilere göre (X=49.44) akademik erteleme davranışını daha çok göstermektedir.

Katılımcıların Genel Erteleme Eğilimi puanlarının cinsiyet değişkenine göre T-Testi sonuçları Tablo 4'te verilmiştir.

Tablo 4 Genel Erteleme Puanlarının Cinsiyet Değişkenine Göre T- Testi Sonuçları

Cinsiyet	N	X	S	sd	t	p
Kız	56	42.00	13.50	74	0.96	.339
Erkek	20	45.75	16,89			

Tablo 4'te görüldüğü gibi genel erteleme davranışı puanları cinsiyet değişkenine göre anlamlı fark göstermektedir [t(74) =0.96, p<.01. Erkek öğrenciler (X=45.75), kız öğrencilere göre (X=42.00) genel erteleme davranışını daha çok göstermektedir.

Araştırma sonuçlarına cinsiyet değişkeni açısından bakıldığında erkek öğrencilerin kız öğrencilere göre hem akademik hem de genel anlamda daha ertelemeci oldukları görülmektedir.

Araştırmada kişisel bilgi formundan elde edilen verilere göre, 2008- 2009 öğretim yılında Gazi Üniversitesi Güzel Sanatlar Eğitimi Ana Bilim Dalı Müzik Öğretmenliği Bölümünde öğrenim görmekte olan 3. ve 4. Sınıf öğrencilerinin 74'ünün Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi Mezunu olduğu; 2'sinin Genel Lise Mezunu olduğu saptanmıştır. Bu nedenle mezun olunan lise türü, araştırmada bir değişken olarak istatistiksel işleme sokulmamıştır.

Müzik öğretmeni adaylarının akademik erteleme davranışlarının mezuniyet sonrası mesleki hedef değişkenine göre Anova sonuçları Tablo 5'te gösterilmiştir.

Tablo 5 Akademik Erteleme Puanlarının Mezuniyet Sonrası Mesleki Hedef Değişkenine Göre Tek Faktörlü Varyans Analizi (One- Way Anova) Sonuçları

Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	f	s
Gruplar Arası	623,163	2	311,581	1,414	0,251
Gruplar İçi	16082,772	73	220,312		(Öğretmen- Akademisyen Diğer)
Toplam	16705,934	75			

Müzik öğretmeni adaylarının akademik erteleme davranışlarının ‘mezuniyet sonrası mesleki hedef’ değişkeni açısından anlamlı farklılıklar gösterdiği görülmektedir [$F(2-73)=1,41$, $p<.01$]. Başka bir ifade ile akademik erteleme puanları mezuniyet sonrası mesleki hedeflere göre anlamlı farklılık göstermektedir. Mezuniyet sonrası mesleki hedefler ‘öğretmen, akademisyen ve diğer’ olarak gruplandırılmıştır. Akademik erteleme davranışının mezuniyet sonrası hangi gruplar arasında değiştiğini belirlemek için gruplardan alınan veriler Scheffe testine sokulmuştur. Scheffe testinin sonuçları Tablo 6 da verilmiştir.

Tablo 6 Mezuniyet Sonrası Mesleki Hedef Değişkeninde Akademik Erteleme Puanları Farklarının Hangi Gruplar Arasında Gösteren Scheffe Testi Sonuçları

Mezuniyet Sonrası Mesleki Hedef	N	Subset for alpha=0.5	
		1	
Scheffe a.b	akademisyen	24	47.66
	öğretmen	47	53.80
	diğer	5	53.82
	Sig.		.614

a. Uses Harmonic Mean Sample Size= 11.409

Scheffe Testi sonuçlarına göre, mezuniyet sonrası mesleki hedef olarak ‘öğretmen’($X=53.80$) ve ‘diğer’ ($X=53,82$) seçeneğini işaretleyen müzik öğretmeni adaylarının; mesleki hedef olarak ‘akademisyen’($X=47,66$) seçeneğini işaretleyen adaylara oranla akademik erteleme davranışını daha çok gösterdikleri görülmektedir.

Müzik öğretmeni adaylarının genel erteleme davranışlarının mezuniyet sonrası mesleki hedef değişkenine göre Anova sonuçları Tablo 7’de gösterilmiştir.

Tablo 7 Genel Erteleme Puanlarının Mezuniyet Sonrası Mesleki Hedef Değişkenine Göre Tek Faktörlü Varyans Analizi (One- Way Anova) Sonuçları

Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	f	s
Gruplar Arası	896,411	2	448,206	2,060	,135
Gruplar İçi	15880,575	73	217,542		
Toplam	16776,987	75			

Müzik öğretmeni adaylarının genel erteleme davranışlarının ‘mezuniyet sonrası mesleki hedef’ değişkeni açısından anlamlı farklılıklar gösterdiği görülmektedir [$F(2-73)=2,06$, $p<.01$]. Genel erteleme davranışının mezuniyet sonrası hangi gruplar arasında değiştiğini belirlemek için gruplardan alınan veriler Scheffe testine sokulmuştur. Scheffe testinin sonuçları Tablo 8’de verilmiştir.

Tablo 8 Mezuniyet Sonrası Mesleki Hedef Değişkeninde Genel Erteleme Puanları Farklarının Hangi Gruplar Arasında Değiştiğini Gösteren Scheffe Testi Sonuçları

Mezuniyet Sonrası Mesleki Hedef	N	Subset for alpha=0.5	
		1	
Scheffe a.b	akademisyen	24	37,95
	öğretmen	47	45,44
	diğer	5	44,00
	Sig.		.483

a. Uses Harmonic Mean Sample Size= 11.409

Scheffe Testi sonuçlarına göre, mezuniyet sonrası mesleki hedef olarak ‘öğretmen’(X=45.44) ve ‘diğer’ (X=44,00) seçeneğini işaretleyen müzik öğretmeni adaylarının; mesleki hedef olarak ‘akademisyen’(X=37,95) seçeneğini işaretleyen adaylara oranla akademik erteleme davranışını daha çok gösterdikleri görülmektedir.

Müzik öğretmeni adaylarının Akademik erteleme davranışlarının Alan Çalgısı değişkenine göre Anova sonuçları Tablo 9’da gösterilmiştir.

Tablo 9 Akademik Erteleme Puanlarının Alan Çalgısı Değişkenine Göre Tek Faktörlü Varyans Analizi (One- Way Anova) Sonuçları

Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	f	s
Gruplar Arası	761,362	8	95,170	,400	,917
Gruplar İçi	15944,572	67	237979		
Toplam	16705,934	75			

- Anova tablosundan akademik erteleme davranışı puanları ile alan çalgısı değişkeni arasında anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir (F= ,400, p<.01).
- Bu farklılığın hangi gruplar arasında olduğunu belirlemek için gruplar birbirleriyle karşılaştırılmıştır. Araştırmada kişisel bilgi formundan elde edilen verilere göre öğrenciler “keman, viyola, cello, kontrabas, şan, bağlama, gitar, flüt, klarnet, piyano, trompet” gruplarında dağılım göstermiştir. Bu dağılımda ‘bağlama’, ‘trompet’ ve ‘kontrabas’ enstrümanlarını alan çalgısı olarak işaretleyen öğrenci sayısı her bir dal için 1 olarak saptanmıştır. Karşılaştırmanın istatistiksel olarak anlamlı olabilmesi için bu üç enstrüman “diğer” value değeri ile kodlanarak SPSS’de ayrı bir grup oluşturulmuştur. Akademik erteleme puanı farklılıklarının hangi gruplar arasında olduğunu belirlemek amacı ile veriler gruplar arası Tukey testine sokulmuştur. Bu testin sonucunda alan çalgısı olarak bir grupta tek olan öğrencilerin (X=59.00) akademik erteleme puanları en yüksek, şan öğrencilerinin (X=45,00) puanları en düşük, diğer grupların puanları birbirlerine yakın değerler göstermiştir.

Tablo 10 Alan Çalgısı Değişkenine Göre Gruplar Arası Tukey Testi Sonuçları

AEO
Tukey HSD

çalgi	N	Subset for alpha = .05
		1
şan	6	45,0000
gitar	3	45,0000
cello	7	49,2857
viyola	5	49,6000
klarnet	3	52,0000
piyano	12	52,8333
keman	25	53,1600
flut	12	54,0833
"diğer"	3	59,0000
Sig.		,865

a Uses Harmonic Mean Sample Size = 5,244.

Müzik öğretmeni adaylarının genel erteleme davranışlarının ‘Alan Çalgısı’ değişkenine göre Anova sonuçları Tablo 11’de gösterilmiştir.

Tablo 11 Genel Erteleme Puanlarının Alan Çalgısı Değişkenine Göre Tek Faktörlü Varyans Analizi (One- Way Anova) Sonuçları

Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	f	s
Gruplar Arası	1090,358	8	136,295	,582	,789
Gruplar İçi	15686,629	67	234,129		
Toplam	16776,987	75			

- Anova tablosundan akademik erteleme davranışı puanları ile alan çalgısı değişkeni arasında anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir ($F= ,582, p<.01$).
- Bu farklılığın hangi gruplar arasında olduğunu belirlemek için gruplar birbirleriyle karşılaştırılmıştır. Genel erteleme puanı farklılıklarının hangi gruplar arasında olduğunu belirlemek amacı ile veriler gruplar arası Tukey testine sokulmuştur. Bu testin sonucunda alan çalgısı ‘klarnet’ olan öğrencilerin ($X=55,00$) akademik erteleme puanları en yüksek, ‘gitar’ öğrencilerinin ($X=33,00$) puanları en düşük, diğer grupların puanları birbirlerine yakın değerler göstermiştir.

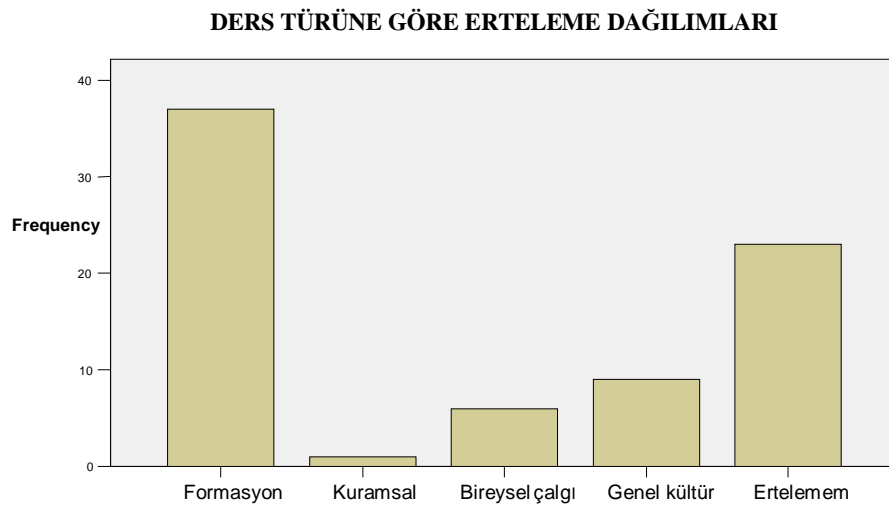
Müzik öğretmeni adaylarının kişisel bilgi formunda yer alan “Ödevlerinizi/Projelerinizi ertelemek durumunda kaldığınızda bunu daha çok aşağıdaki alanlardan hangisinde yaparsınız?” sorusuna verdikleri yanıtlara göre frekans ve yüzdeler dağılımları Tablo 12’de verilmiştir.

Tablo 12 Akademik Erteleme Davranışının Ders Türüne Göre Yüzdeler Dağılımı

DERS TÜRÜ	F	%
Formasyon	37	48,7
Kuramsal Dersler	1	1,3
Bireysel Çalgı Dersleri	6	7,9
Genel Kültür Dersleri	9	11,8
Ertelemem	23	30,3

Bu tabloya göre müzik öğretmeni adaylarının en fazla oranda (% 48,7) ‘formasyon’ derslerinde erteleme davranışı gösterdikleri anlaşılmaktadır.

Grafik 1 Ders Türüne Göre Erteleme Dağılımlarının Ağırlıklı Dağılımları

3. SONUÇ VE YORUMLAR

Bu araştırmada mzık ğretmeni adaylarının Akademik ve Genel Erteleme Davranışları llerek; “sınıf, cinsiyet, alan çalgısı, mezuniyet sonrası mesleki hedef ve ders türü değişkenleri” ile ilişkisi araştırılmıştır.

Genel erteleme ve akademik erteleme davranışının cinsiyet değişkenine göre fark gösterip göstermediğine ilişkin yapılan analiz sonucunda erkek öğrencilerin kız öğrencilere oranla hem akademik hem genel erteleme davranışını daha çok gösterdikleri saptanmıştır.

Genel ve akademik erteleme davranışının sınıf düzeyine göre fark gösterip göstermediğine ilişkin yapılan analiz sonucunda 3. Sınıf ğrencilerinin, 4. Sınıf ğrencilerine oranla hem akademik hem genel erteleme davranışını daha çok gösterdikleri tespit edilmiştir. Mzık eğitiminde müziksel ve akademik gelişim; sistematik çalışmayı gerektiren belli teknik ve kinestetik becerilerin zamanında oturtulması ile mümkün olmaktadır. Zamanın iyi değerlendirilmesinin ve iyi programlanmış bir akademik yaşantının, bu alanda öğrenim görmekte olan bireylerin öğretmenlik mesleği için gerekli yeterlikleri kazanmalarında, son derece faydalı katkılar sağlayacağı açıktır. Bu açıdan 1. sınıf düzeyinden itibaren tüm öğrencilerde ertelemecilik ile ilgili farkındalık yaratılması, alandaki başarıyı artıracaktır.

Genel ve akademik erteleme davranışının mezuniyet sonrası mesleki hedef değişkenine göre fark gösterip göstermediğine ilişkin yapılan analiz sonucunda, mesleki hedef olarak ‘ğretmen ve diğer’ seçeneklerini işaretleyen öğrencilerin genel ve akademik erteleme davranışları, mezuniyet sonrası akademisyen olmak isteyen öğrencilere oranla daha yüksek çıkmıştır. Ayrıca araştırmaya katılan öğrencilerin büyük bir çoğunluğunun (%48.7), akademik erteleme davranışlarını ders türleri içinde ‘formasyon’ derslerinde gösterdikleri saptanmıştır. Öğretmenlik mesleği için gerekli pedagojik donanımın kazandırıldığı formasyon derslerine yönelik erteleme dağılımının bu denli yüksek oluşu, söz konusu derslerin işleniş tarzları, içerikleri, öğrencilerin bu derslere ilişkin tutumları gibi açılardan yeni araştırmalarla daha detaylı olarak ele alınmasının gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Genel ve akademik erteleme davranışının bireysel çalgı değişkenine göre fark gösterip göstermediğine ilişkin yapılan analiz sonucunda ‘trompet, bağlama ve kontrabas’ alan algılarında 1 adet yer alan öğrenciler diğer ğrenci gruplarına göre akademik erteleme davranışını daha çok göstermektedir. Bu durum, mzık ğretmenliği programlarında seçilen alan çalgısı bakımından yalnız olan öğrencilerin grupsal ve sosyal iletişimi, akademik başarıları, mesleğe ilişkin tutumları gibi farklı özellikleri ile araştırmalarının alana katkılar sağlayabileceğini düşündürmektedir.

Mzık ğretmeni adaylarının akademik erteleme davranışlarının sebep ve sonuçlarının üniversitelerin akademik kurul toplantılarında değerlendirilmesi; farklı zamanlarda yeni araştırmalar yapılarak sonuçlarının eldeki verilerle karşılaştırılması mzık ğretmeni adaylarının dolayısı ile mzık öğretmeninin niteliğine olumlu katkılar sağlayacaktır.

KAYNAKÇA

BURKA, J. B. & YUEN, L. M. (1983). **Procrastination: Why you do it, what to do about it.** New York: Addison-Wessley.

ÇAKICI, Deniz Çiğdem (2003). **Lise ve Üniversite Öğrencilerinde Genel Erteleme ve Akademik Erteleme Davranışının İncelenmesi.** Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi).

BÜYÜKÖZTÜRK, Şener (2008). **Sosyal Bilimler İçin Veri Analizi El Kitabı.** Pegem Akademi Yayıncılık. 9. Baskı Ankara.

GÜLEBAĞLAN, Cevriye (2003). **Öğretmenlerin İşleri Son Ana Erteleme Eğilimlerinin, Mesleki Yeterlilik Algıları, Mesleki Deneyimleri ve Branşları Bakımından Karşılaştırılmasına Yönelik Bir Araştırma.** Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi).

ELLİS, A., & KNAUS, W. J. (1977). **Overcoming procrastination.** New York: Signet Books.

LAY, C. H. (1986). **At last, my research article on procrastination.** Journal of Research in Personality, 20, 474-495.

MİLGRAM, N., MEY-TAL, G., & LEVİSON, Y. (1998). **“Procrastination, generalized or specific, in college students and their parents”.** Personality & Individual Differences, 25(2), 297-316 (August 1998).

STRONGMAN, K.T. ve BURT, C. D.B. (2000). **Taking breaks from work; an exploratory inquiry.** Journal of Psychology, Vol.134. Issue 3, p229,14p

TUCKMANN, B. W. (1991). **The development and concurrent validity of the procrastination scale.** Educational & Psychological Measurement, 51, 473-481.